KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 21 päivänä kesäkuuta 2013,

turska-, silakka-, lohi- ja kilohailikantojen kalastuksen yksittäisestä valvonta- ja seurantaohjelmasta Itämerellä

(2013/305/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ([1]) ja erityisesti sen 95 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetusta (EY) N:o 1224/2009 sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella tai unionin vesillä toteutettuihin taikka unionin kalastusalusten tai, lippujäsenvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, jäsenvaltioiden kansalaisten toteuttamiin yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluviin toimiin, ja siinä säädetään erityisesti, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvonta, tarkastukset ja täytäntöönpanon valvonta toteutetaan eri aloja, aluksia tai henkilöitä syrjimättä ja riskinhallinnan pohjalta.

(2) Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta 18 päivänä syyskuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1098/2007 ([2]) vahvistetaan edellytykset turskan kestävälle hyödyntämiselle.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklassa säädetään komission mahdollisuudesta päättää yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa, mihin kalastuksiin sovelletaan yksittäisiä valvonta- ja seurantaohjelmia. Tällaisessa yksittäisessä valvonta- ja seurantaohjelmassa on esitettävä tarkastustoimien tavoitteet, ensisijaiset kohteet, menettelyt ja vertailuarvot, jotka vahvistetaan riskinhallinnan perusteella ja joita tarkistetaan ajoittain saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Asianomaisten jäsenvaltioiden edellytetään hyväksyvän tarvittavat toimenpiteet yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman täytäntöönpanon varmistamiseksi erityisesti tarvittavan henkilöstön ja kaluston sekä ohjelmien toteuttamisaikojen ja -alueiden osalta.

(4) Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan 2 kohdassa säädetään, että yksittäisessä valvonta- ja seurantaohjelmassa on esitettävä tarkastustoimia koskevat vertailuarvot, jotka on vahvistettava riskinhallinnan perusteella. Sitä varten on aiheellista vahvistaa tarkistus-, seuranta- ja varmennustoimia varten yhteiset riskien arviointi- ja hallintaperusteet, jotta varmistetaan oikea-aikaiset riskianalyysit sekä valvonta- ja seurantatietojen kokonaisvaltaiset arvioinnit. Yhteisillä perusteilla pyritään varmistamaan yhdenmukaiset tarkistukset ja varmennukset kaikissa jäsenvaltioissa sekä luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille toimijoille.

(5) Yksittäinen valvonta- ja seurantaohjelma olisi vahvistettava 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2018 väliseksi kaudeksi, ja se olisi pantava täytäntöön Tanskassa, Virossa, Suomessa, Saksassa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa ja Ruotsissa.

(6) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 ([3]) 98 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on otettava käyttöön riskiperusteinen lähestymistapa tarkastuskohteiden valitsemiseksi kaikkien käytettävissä olevien tietojen perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta monivuotisissa suunnitelmissa olevien sääntöjen soveltamista, ja jollei riskiperusteisesta valvonta- ja täytäntöönpanostrategiasta muuta johdu, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tarvittavat tarkastustoimet puolueettomasti voidakseen estää sellaisten kalastustuotteiden pitämisen aluksella, jälleenlaivauksen, purkamisen, jalostamisen, kuljetuksen, varastoinnin, kaupan pitämisen ja istutuksen, jotka ovat peräisin sellaisesta kalastuksesta, joka ei ole yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaista.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.
([2]) EUVL L 248, 22.9.2007, s. 1.
([3]) EUVL L 112, 30.4.2011, s. 1.

(7) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 768/2005 ([1]) perustetun Euroopan kalastuksenvalvontaviraston on koordinoitava yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman toteuttamista yhteiskäyttösuunnitelmalla, jolla pannaan täytäntöön yksittäisessä valvonta- ja seurantaohjelmassa määritellyt tarkastustoimien tavoitteet, ensisijaiset kohteet, menettelyt ja vertailuarvot ja yksilöidään ne valvonta- ja tarkastusresurssit, jotka kukin asianomainen jäsenvaltio voisi koota yhteen. Sen vuoksi olisi selkeytettävä yksittäisessä valvonta- ja seurantaohjelmassa sekä yhteiskäyttösuunnitelmassa määriteltyjen menettelyjen välisiä suhteita.

(8) Jotta voitaisiin yhdenmukaistaa Itämeren turskan, silakan, lohen ja kilohailin kalastustoimintaa koskevat valvonta- ja tarkastusmenettelyt ja varmistaa Itämeren turskakantaa koskevan monivuotisen suunnitelman onnistuminen, on aiheellista laatia yhteiset säännöt, jotka koskevat asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten valvonta- ja tarkastustoimia, mukaan lukien asiaankuuluvien tietojen vastavuoroinen saatavuus. Tätä varten olisi vahvistettava valvonta- ja tarkastustoimien intensiteettiä koskevat tavoitevertailuarvot.

(9) Asianomaisten jäsenvaltioiden väliset yhteiset tarkastus- ja valvontatoimet olisi tapauksen mukaan toteutettava Euroopan kalastuksenvalvontaviraston laatimien yhteiskäyttösuunnitelmien mukaisesti tarkastus- ja valvontakäytäntöjen yhdenmukaisuuden lisäämiseksi ja kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisten tarkastus- ja valvontatoimien koordinoinnin kehittämiseksi.

(10) Yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman soveltamisesta saatuja tuloksia olisi arvioitava kunkin asianomaisen jäsenvaltion komissiolle ja Euroopan kalastuksenvalvontavirastolle toimittamissa vuosittaisissa arviointikertomuksissa.

(11) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet on laadittu yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa.

(12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat kalastus- ja vesiviljelyalan komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä vahvistetaan yksittäinen valvonta- ja seurantaohjelma, jota sovelletaan turska-, silakka-, lohi- ja kilohailikantoihin Itämerellä.

([1]) EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1.

2 artikla

Soveltamisala

1. Yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman on katettava erityisesti seuraavat toimet:

a) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kalastustoiminta Itämerellä; ja

b) kalastukseen liittyvä toiminta, mukaan lukien kalastustuotteiden punnitseminen, jalostus, kaupan pitäminen, kuljetus ja varastointi.

2. Yksittäistä valvonta- ja seurantaohjelmaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2018.

3. Yksittäinen valvonta- ja seurantaohjelma pannaan täytäntöön Tanskassa, Virossa, Suomessa, Saksassa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa ja Ruotsissa, jäljempänä 'asianomaiset jäsenvaltiot'.

II LUKU

TAVOITTEET, ENSISIJAISET KOHTEET, MENETTELYT JA VERTAILUARVOT

3 artikla

Tavoitteet

1. Yksittäisessä valvonta- ja seurantaohjelmassa on varmistettava 1 artiklassa tarkoitettuihin kalakantoihin sovellettavien säilyttämis- ja valvontatoimenpiteiden yhdenmukainen ja tehokas täytäntöönpano.

2. Yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman mukaisesti toteutettavien valvonta- ja tarkastustoimien tavoitteena on erityisesti varmistaa, että seuraavia säännöksiä noudatetaan:

a) kalastusmahdollisuuksien hallinnointi ja niihin liittyvät mahdolliset erityisedellytykset, mukaan lukien kiintiöiden käytön ja pyyntiponnistusjärjestelmän seuranta Itämerellä;

b) kalastustoimintaan sovellettavat ilmoitusvelvoitteet, erityisesti kirjattujen ja ilmoitettujen tietojen luotettavuus;

c) saaliin arvon korottamiskielto sekä velvoite purkaa aluksesta kaikki kiintiön alaiset saaliit.

4 artikla

Ensisijaiset kohteet

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on kohdistettava kalastusalusten harjoittamaan kalastustoimintaan ja muiden toimijoiden harjoittamaan kalastukseen liittyvään toimintaan valvonta- ja tarkastustoimia riskinhallintastrategian perusteella asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan 18 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 98 artiklan mukaisesti.

2. Kuhunkin kalastusalukseen, kalastusalusten ryhmään, pyydysluokkaan, toimijaan ja/tai kalastukseen liittyvään toimintaan kohdistetaan kunkin 1 artiklassa tarkoitetun kannan osalta valvontaa ja tarkastuksia 3 kohdan nojalla vahvistetun prioriteettitason mukaisesti.

3. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava prioriteettitaso 5 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen toteutetun riskinarvioinnin tulosten perusteella.

5 artikla

Riskinarviointimenettelyt

1. Tätä artiklaa sovelletaan asianomaisiin jäsenvaltioihin sekä, ainoastaan 4 kohdan soveltamiseksi, kaikkiin muihin jäsenvaltioihin.

2. Jäsenvaltioiden on arvioitava kyseisiin kantoihin ja alueisiin liittyviä riskejä liitteessä I esitetyn taulukon perusteella.

3. Kunkin jäsenvaltion toteuttamassa riskinarvioinnissa on otettava aiempien kokemusten ja kaikkien käytettävissä olevien ja merkityksellisten tietojen perusteella huomioon todennäköisyys, jolla laiminlyönti tapahtuu, ja jos se tapahtuu, sen mahdollinen vaikutus / mahdolliset vaikutukset. Kunkin jäsenvaltion on nämä tietoyksiköt yhdistettyään arvioitava riskin tasoa (”hyvin alhainen”, ”alhainen”, ”keskitasoinen”, ”korkea” tai ”hyvin korkea”) kunkin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastusluokan osalta.

4. Jos jonkin jäsenvaltion, joka ei ole asianomainen jäsenvaltio, lipun alla purjehtiva kalastusalus tai kolmannen maan kalastusalus toimii 1 artiklassa tarkoitetulla alueella / tarkoitetuilla alueilla, sille on vahvistettava riskitaso 3 kohdan mukaisesti. Jos tietoja ei ole, alusta on pidettävä ”hyvin korkean” riskitason kalastusaluksena, jolleivät lippuvaltion viranomaiset toimita 9 artiklan mukaisesti oman, 4 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan mukaisesti laaditun riskinarviointinsa tuloksia, jotka johtavat erilaiseen riskitasoon.

6 artikla

Riskinhallintastrategia

1. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on riskinarviointinsa perusteella määriteltävä säännösten noudattamisen varmistamiseen keskittyvä riskinhallintastrategia. Tähän strategiaan on sisällyttävä myös asianmukaisten kustannustehokkaiden valvontavälineiden ja tarkastuskeinojen määrittely, kuvaus ja jakaminen suhteessa kunkin riskin luonteeseen ja arvioituun tasoon, ja tavoitevertailuarvojen saavuttaminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua riskinhallintastrategiaa on koordinoitava alueellisella tasolla asetuksen (EY) N:o 768/2005 2 artiklan c alakohdassa määritellyllä yhteiskäyttösuunnitelmalla.

7 artikla

Suhde yhteiskäyttösuunnitelmia koskeviin menettelyihin

1. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on yhteiskäyttösuunnitelman puitteissa toimitettava Euroopan kalastuksenvalvontavirastolle tarvittaessa 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti laaditun riskinarvioinnin tulokset ja erityisesti luettelo arvioiduista riskitasoista ja vastaavista tarkastuskohteista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut riskitasot ja kohdeluettelot päivitetään tarvittaessa käyttämällä yhteisten tarkastus- ja valvontatoimien aikana kerättyjä tietoja. Euroopan kalastuksenvalvontavirastolle on ilmoitettava kustakin päivityksestä viipymättä sen jälkeen, kun se on saatettu loppuun.

3. Euroopan kalastuksenvalvontaviraston on käytettävä asianomaisilta jäsenvaltioilta saamiaan tietoja koordinoidakseen riskinhallintastrategiaa alueellisella tasolla 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Tavoitevertailuarvot

1. Unionin tason tavoitevertailuarvot ”korkean” ja ”hyvin korkean” riskitason kalastusalusten ja/tai muiden toimijoiden osalta määritellään liitteessä II, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 liitteessä I ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ([1]) 9 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen tavoitevertailuarvojen soveltamista.

2. Asianomaiset jäsenvaltiot määrittelevät tavoitevertailuarvot ”hyvin alhaisen”, ”alhaisen” ja ”keskitasoisen” riskitason kalastusalusten ja/tai muiden toimijoiden osalta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 46 artiklassa tarkoitettujen kansallisten valvontaohjelmien ja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kansallisten toimenpiteiden avulla.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti soveltaa erilaisia, parempina vaatimustenmukaisuustasoina ilmaistuja tavoitevertailuarvoja edellyttäen, että

a) tarvetta asettaa tavoitevertailuarvot parempien vaatimustenmukaisuustasojen muodossa perustellaan kalastusta tai kalastukseen liittyvää toimintaa ja täytäntöönpanon valvontaan liittyviä seikkoja koskevalla yksityiskohtaisella analyysillä;

b) parempina vaatimustenmukaisuustasoina ilmaistut vertailuarvot ilmoitetaan komissiolle, eikä komissio vastusta niitä 90 päivän kuluessa, ja että ne eivät ole syrjiviä eivätkä vaikuta yksittäisessä valvonta- ja seurantaohjelmassa määriteltyihin tavoitteisiin, ensisijaisiin kohteisiin ja riskiperusteisiin menettelyihin.

4. Kaikkia tavoitevertailuarvoja on arvioitava vuosittain 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen arviointikertomusten pohjalta, ja niitä on tarvittaessa tarkistettava 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä.

5. Tässä artiklassa tarkoitetut tavoitevertailuarvot on tarvittaessa sisällytettävä yhteiskäyttösuunnitelmaan.

([1]) EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

III LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

9 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden välillä ja kolmansien maiden kanssa

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman täytäntöönpanemiseksi.

2. Kaikkien muiden jäsenvaltioiden on tarvittaessa tehtävä yhteistyötä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa.

3. Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman täytäntöönpanemiseksi.

10 artikla

Yhteiset tarkastus- ja valvontatoimet

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on kansallisten kalastuksenvalvontajärjestelmiensä tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi toteutettava yhteisiä tarkastus- ja valvontatoimia lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä ja tarvittaessa alueellaan. Tapauksen mukaan nämä toimet on toteutettava asetuksen (EY) N:o 768/2005 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien puitteissa.

2. Yhteisten tarkastus- ja valvontatoimien toteuttamiseksi kunkin asianomaisen jäsenvaltion on

a) varmistettava, että muiden asianomaisten jäsenvaltioiden virkamiehet kutsutaan mukaan yhteisiin tarkastus- ja valvontatoimiin;

b) vahvistettava yhteisiä toimia koskevat menettelyt, joita sovelletaan niiden valvonta-aluksiin;

c) tarvittaessa nimettävä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 80 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut yhteyshenkilöt.

3. Virkamiehet ja unionin tarkastajat voivat osallistua yhteisiin tarkastus- ja valvontatoimiin.

11 artikla

Tiedonvaihto

1. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman täytäntöönpanemiseksi varmistettava asetuksen (EY) N:o 1224/2009 111 artiklassa ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 liitteessä XII tarkoitettu tietojen suora sähköinen vaihto muiden asianomaisten jäsenvaltioiden ja Euroopan kalastuksenvalvontaviraston kanssa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on liityttävä yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman kattamalla alueella / kattamilla alueilla harjoitettuun kalastustoimintaan ja kalastukseen liittyvään toimintaan.

12 artikla

Ilmoitukset

1. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on siihen saakka, kun asetuksen (EY) N:o 1224/2009 XII osaston III luku on pantu täysimääräisesti täytäntöön, toimitettava sähköisesti tämän päätöksen liitteessä III olevan mallin mukaisesti komissiolle ja Euroopan kalastuksenvalvontavirastolle viimeistään kutakin kalenterivuotta seuraavana 31 päivänä tammikuuta edeltävää vuotta koskevat seuraavat tiedot:

a) edellisen vuoden aikana toteutettujen valvonta- ja/tai tarkastustoimien yksilöinti, päivämäärä ja tyyppi;

b) kunkin valvonnan ja/tai tarkastuksen kohteena olleen kalastusaluksen (unionin alusrekisterin numero), ajoneuvon ja/tai toimijan (yrityksen nimi) yksilöinti;

c) tarvittaessa tarkastettujen pyydysten tyyppi; ja

d) jos havaittiin yksi tai useampi vakava rikkomus,

   i) vakavan rikkomuksen / vakavien rikkomusten laji;

   ii) vakavan rikkomuksen / vakavien rikkomusten jatkotoimien tilanne (esim. asia tutkittavana, vireillä, muutoksenhaun kohteena); ja

   iii) vakavan rikkomuksen / vakavien rikkomusten seurauksena määrätty seuraamus / määrätyt seuraamukset: sakkojen taso, takavarikoitujen kalojen ja/tai pyydysten arvo, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrätyt pisteet ja/tai muunlaiset seuraamukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kunkin valvonnan ja/tai tarkastuksen osalta, ja ne on lueteltava ja niitä on päivitettävä jokaisessa raportissa, kunnes toimi on asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti saatettu päätökseen. Ellei vakavan rikkomuksen havaitsemisen johdosta toteuteta mitään toimia, asiasta on annettava selitys.

13 artikla

Arviointi

1. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on viimeistään kulloistakin kalenterivuotta seuraavan vuoden 31 päivänä maaliskuuta lähetettävä komissiolle ja Euroopan kalastuksenvalvontavirastolle arviointikertomus tämän yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman mukaisesti toteutettujen valvonta- ja tarkastustoimien vaikuttavuudesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun arviointikertomukseen on sisällyttävä vähintään liitteessä IV luetellut tiedot. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat sisällyttää arviointikertomukseensa myös muita toimia, kuten koulutus- tai tiedotustilaisuuksia, joiden tarkoituksena on vaikuttaa siihen, miten kalastusalukset ja muut toimijat noudattavat säännöksiä.

3. Euroopan kalastuksenvalvontavirasto ottaa 1 kohdassa tarkoitetut arviointikertomukset huomioon arvioidessaan vuosittain yhteiskäyttösuunnitelman tehokkuutta asetuksen (EY) N:o 768/2005 14 artiklan mukaisesti.

4. Komissio kutsuu kerran vuodessa koolle kalastus- ja vesiviljelyalan komitean arvioimaan 1 kohdassa tarkoitettujen arviointikertomusten perusteella yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman soveltuvuutta, riittävyyttä ja vaikuttavuutta sekä sen yleistä vaikutusta siihen, miten kalastusalukset ja muut toimijat noudattavat säännöksiä. Liitteessä II vahvistettuja tavoitevertailuarvoja voidaan tarkistaa vastaavasti.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 21 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE I

RISKINARVIOINTIMENETTELYT

Kuhunkin kalastusalukseen, kalastusalusten ryhmään, pyydysluokkaan, toimijaan ja/tai kalastukseen liittyvään toimintaan kohdistetaan 1 artiklassa tarkoitettujen eri kantojen ja alueiden osalta valvontaa ja tarkastuksia vahvistetun prioriteettitason mukaisesti. Prioriteettitaso on vahvistettava kunkin asianomaisen jäsenvaltion suorittaman tai minkä tahansa muun jäsenvaltion yksinomaan 5 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi suorittaman riskinarvioinnin tulosten mukaisesti seuraavaa menettelyä noudattaen:

Riskin kuvaus [riskin/kalastuksen/alueen ja saatavilla olevien tietojen perusteella]	Indikaattori [riskin/kalastuksen/alueen ja saatavilla olevien tietojen perusteella]	Kalastusketjun / kaupan pitämisen ketjun vaihe (missä ja milloin riski esiintyy)	Huomioon otettavat seikat [riskin/kalastuksen/alueen ja saatavilla olevien tietojen perusteella]	Esiintyminen kalastuksessa (*)	Mahdollinen vaikutus / mahdolliset vaikutukset (*)	Riskitaso (*)
(*Huom.* Jäsenvaltioiden havaitsemien riskien olisi vastattava 3 artiklassa määriteltyjä tavoitteita]			Saaliiden / purettujen saaliiden tasot kalastusalusten, kantojen ja pyydysten mukaan jaoteltuina. Kiintiön saatavuus kalastusaluksille kalastusalusten, kantojen ja pyydysten mukaan jaoteltuna. Standardoitujen laatikoiden käyttö. Markkinahinnan taso ja vaihtelu purettujen kalastustuotteiden osalta (ensimmäinen myynti). Aiemmin tehtyjen tarkastusten lukumäärä ja havaittujen rikkomusten lukumäärä kyseisen kalastusaluksen ja/tai muun toimijan osalta. Satamaan/sijaintiin/alueeseen ja kalastusmuotoon liittyvien petosten tausta ja/tai niiden mahdollisesti aiheuttama vaara. Muut asiaa koskevat tiedot tai tiedustelutiedot.	*Usein / keskinkertaisesti / harvoin / tai ei merkittävästi*	*Vakava / merkittävä / hyväksyttävä / tai hyvin vähäinen*	*Hyvin alhainen / matala / keski-tasoinen / korkea tai erittäin korkea*

(*) *Huom.* Arvioitava jäsenvaltioissa. Riskinarvioinnissa on otettava huomioon aiempien kokemusten ja kaikkien käytettävissä olevien tietojen perusteella, kuinka todennäköistä on, että säännöksiä ei noudateta, ja, jos se tapahtuisi, mahdollinen vaikutus.

LIITE II

TAVOITEVERTAILUARVOT

1. **Merellä suoritettavien tarkastusten taso (mukaan lukien mahdollinen ilmavalvonta)**

Turskan, silakan, lohen ja kilohailin kalastusta asianomaisilla alueilla harjoittaviin kalastusaluksiin kohdistettavien merellä tehtävien tarkastusten osalta on saavutettava vuosittain seuraavat tavoitevertailuarvot ([1]), jos merellä tehtävät tarkastukset ovat merkityksellisiä asianomaisessa kalastusketjun vaiheessa ja osa riskinhallintastrategiaa:

Vertailuarvot/vuosi (*)	Kalastusaluksia koskevan arvioidun riskin taso 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti	
	Korkea	Hyvin korkea
Kalastus	Merellä tehtävät tarkastukset vähintään 2,5 prosentille sellaisten ”korkean riskin” kalastusalusten kalastusmatkoista, jotka harjoittavat kyseistä kalastusta	Merellä tehtävät tarkastukset vähintään 5 prosentille sellaisten ”hyvin korkean riskin” kalastusalusten kalastusmatkoista, jotka harjoittavat kyseistä kalastusta

(*) Ilmaistaan prosentteina kalastusmatkoista, joita korkean / hyvin korkean riskin kalastusalukset tekevät alueella vuosittain.

2. **Maissa tehtävien tarkastusten taso (mukaan lukien asiakirjoihin perustuvat tarkastukset ja tarkastukset satamissa tai ensimmäisen myynnin yhteydessä)**

Turskan, silakan, lohen ja kilohailin kalastusta asianomaisilla alueilla harjoittaviin kalastusaluksiin ja muihin toimijoihin kohdistettavien maissa tehtävien tarkastusten osalta (mukaan lukien asiakirjoihin perustuvat tarkastukset ja tarkastukset satamissa tai ensimmäisen myynnin yhteydessä) on saavutettava vuosittain seuraavat tavoitevertailuarvot ([2]), jos maissa tehtävät tarkastukset ovat merkityksellisiä asianomaisessa kalastusketjun / kaupan pitämisen ketjun vaiheessa ja osa riskinhallintastrategiaa.

Vertailuarvot/vuosi (*)	Kalastusaluksia ja/tai muita toimijoita (ensimmäinen ostaja) koskevan riskin taso	
	Korkea	Hyvin korkea
Kalastus	Satamatarkastukset vähintään 10 prosentille ”korkean riskin” kalastusaluksista puretuista kokonaismääristä	Satamatarkastukset vähintään 15 prosentille ”hyvin korkean riskin” kalastusaluksista puretuista kokonaismääristä

(*) Ilmaistaan prosentteina korkean / hyvin korkean riskin kalastusaluksista vuosittain puretuista määristä.

Purkamisen tai jälleenlaivauksen jälkeen tehtyjä tarkastuksia käytetään erityisesti täydentävänä ristiintarkastusmekanismina, jolla testataan saaliista ja purkamisista kirjattujen ja ilmoitettujen tietojen luotettavuutta.

([1]) Jos alukset viettävät alle 24 tuntia merellä kalastusmatkaa kohden, tavoitevertailuarvot voidaan puolittaa, jos tämä on riskinhallintastrategian mukaista.

([2]) Jos alukset purkavat alle 10 tonnia kullakin purkamiskerralla, tavoitevertailuarvot voidaan puolittaa, jos tämä on riskinhallintastrategian mukaista.

LIITE III

MÄÄRÄAJOIN ESITETTÄVÄT TIEDOT YKSITTÄISEN VALVONTA- JA SEURANTAOHJELMAN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

Täytäntöönpanopäätöksen 12 artiklan mukaisesti toimitettavien tietojen malli kunkin raporttiin sisällytettävän tarkastuksen osalta:

Tietoyksikön nimi	Koodi	Kuvaus ja sisältö
Tarkastuksen yksilöinti	II	ISO alpha 2 -maakoodi + 9 numeroa, esim. DK201200000
Tarkastuspäivä	DA	VVVV-KK-PP
Tarkastuksen tai valvonnan tyyppi	IT	Merellä, maissa, kuljetus, asiakirja (ilmoitetaan)
Kunkin kalastusaluksen, ajoneuvon tai toimijan yksilöinti	ID	Kalastusaluksen unionin alusrekisterinumero, ajoneuvon tunnistetiedot ja/tai toimijan yrityksen nimi.
Pyydyksen laji	GE	Pyydyksen koodi, joka perustuu FAO:n kansainväliseen kalastuspyydysten tilastolliseen standardiluokitukseen.
Vakava rikkomus	SI	Y = kyllä, N = ei
Havaitun vakavan rikkomuksen tyyppi	TS	Ilmoitetaan havaitun vakavan rikkomuksen tyyppi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 liitteessä XXX (vasen sarake) esitetyllä numerolla. Valvonta-asetuksen 90 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut vakavat rikkomukset on lisäksi yksilöitävä numeroilla 13, 14 ja 15.
Jatkotoimien tilanne	FU	Ilmoitetaan tilanne: PENDING (= vireillä), APPEAL (= muutoksenhaku) tai CLOSED (= muutoksenhaku saatettu päätökseen)
Sakko	SF	Sakko euroina, esim. 500
Takavarikointi	SC	Fyysinen takavarikointi: CATCH/GEAR (= saalis/pyydys). Saaliin/pyydyksen arvon perusteella takavarikoitu summa euroina, esim. 10 000.
Muu	SO	Jos lisenssi/lupa peruutetaan, ilmoitetaan LI (lisenssi) tai AU (lupa) + päivien lukumäärä, esim. AU30.
Pisteet	SP	Määrättyjen pisteiden lukumäärä, esim. 12.
Huomautukset	RM	Jos vakavan rikkomuksen havaitsemisen jälkeen ei ole ryhdytty mihinkään toimiin, syy tähän on selvitettävä vapaamuotoisella tekstillä.

LIITE IV

ARVIOINTIKERTOMUSTEN SISÄLTÖ

Arviointikertomusten on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

I **Yleinen analyysi toteutetuista valvontaan, tarkastukseen ja täytäntöönpanon valvontaan liittyvistä toimista (asianomaisen jäsenvaltion osalta)**

— Kuvaus asianomaisen jäsenvaltion havaitsemista riskeistä ja yksityiskohtaiset tiedot sen riskinhallintastrategiasta, arviointi- ja tarkastusmenettelyn kuvaus mukaan lukien.

— Käytettyjen valvonta- ja tarkastusvälineiden ja käyttöön otettujen tarkastusvälineiden lukumäärän vertaaminen yksittäisen valvonta- ja seurantaohjelman toteuttamiseksi tarjottujen keinojen lukumäärään, käytön kesto ja käyttöalueet mukaan lukien.

— Käytettyjen valvonta- ja tarkastusvälineiden ja toteutettujen valvontatoimien ja tarkastusten lukumäärän (täydelliset tiedot liitteen III mukaisesti lähetettyjen tietojen perusteella) vertaaminen havaittujen vakavien rikkomusten määrään ja, jos mahdollista, analyysi tällaisiin rikkomuksiin syyllistymisen syistä.

— Vakavista rikkomuksista määrätyt seuraamukset (täydelliset tiedot liitteen III mukaisesti lähetettyjen tietojen perusteella).

— Analyysi muista toimista (valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanotoimista erilliset toimet, esim. koulutus- ja tiedotustilaisuudet), joiden tarkoituksena on vaikuttaa siihen, miten kalastusalukset ja/tai muut toimijat noudattavat säännöksiä [esimerkki: sellaisten pyydysten käyttökerrat, joiden valikoivuutta on parannettu, turskia / nuoria kaloja koskevien näytteiden määrät jne.]

II **Yksityiskohtainen analyysi toteutetuista valvontaan, tarkastukseen ja täytäntöönpanon valvontaan liittyvistä toimista (asianomaisen jäsenvaltion osalta)**

1. Analyysi merellä suoritetuista tarkastustoimista (mukaan lukien mahdollinen ilmavalvonta), erityisesti:

   — tarjottujen ja käyttöön otettujen valvonta-alusten vertailu,

   — vakavien rikkomusten määrä merellä,

   — kalastusaluksia, joiden riskitaso on ”hyvin alhainen”, ”alhainen” tai ”keskitasoinen”, koskevien sellaisten merellä tehtyjen tarkastusten osuus, joiden ansiosta on havaittu yksi tai useampi vakava rikkomus,

   — kalastusaluksia, joiden riskitaso on ”korkea” tai ”hyvin korkea”, koskevien sellaisten merellä tehtyjen tarkastusten osuus, joiden ansiosta on havaittu yksi tai useampi vakava rikkomus,

   — seuraamusten laji ja taso / pelotevaikutuksen arviointi.

2. Analyysi maissa suoritetuista tarkastustoimista (mukaan lukien asiakirjoihin perustuvat tarkastukset ja tarkastukset satamissa tai ensimmäisen myynnin yhteydessä taikka jälleenlaivaukset), erityisesti:

   — tarjottujen ja käytettyjen maissa olevien tarkastusyksiköiden vertailu,

   — vakavien rikkomusten määrä maissa,

   — kalastusaluksia ja/tai toimijoita, joiden riskitaso on ”hyvin alhainen”, ”alhainen” tai ”keskitasoinen”, koskevien sellaisten maissa tehtyjen tarkastusten osuus, joiden ansiosta on havaittu yksi tai useampi vakava rikkomus,

   — kalastusaluksia ja/tai toimijoita, joiden riskitaso on ”korkea” tai ”hyvin korkea”, koskevien sellaisten maissa tehtyjen tarkastusten osuus, joiden ansiosta on havaittu yksi tai useampi vakava rikkomus,

   — seuraamusten laji ja taso / pelotevaikutuksen arviointi.

3. Analyysi vaatimustenmukaisuustasoina ilmoitetuista tavoitevertailuarvoista (tapauksen mukaan), erityisesti:

   — tarjottujen ja käytettyjen tarkastuskeinojen vertailu,

   — vakavien rikkomusten määrä ja suuntaus (verrattuna kahteen edellisvuoteen),

   — sellaisten kalastusaluksille/toimijoille tehtyjen tarkastusten osuus, joiden ansiosta on havaittu yksi tai useampi vakava rikkomus,

— seuraamusten laji ja taso / pelotevaikutuksen arviointi.

4. Analyysi muista tarkastus- ja valvontatoimista: jälleenlaivaus, ilmavalvonta, tuonti/vienti jne., sekä muut toimet, kuten koulutus- ja tiedotustilaisuudet, joiden tarkoituksena on vaikuttaa siihen, miten kalastusalukset ja muut toimijat noudattavat säännöksiä.

III **Ehdotukset valvontaan, tarkastukseen ja täytäntöönpanon valvontaan liittyvien toimien tehokkuuden parantamiseksi (asianomaisen jäsenvaltion osalta)**